

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÈNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 cèntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

REACCIÓ CLERICAL

CADA dia augmenta 'l número de convents y 'l establiment de comunitats religioses de totes les ordres, de tots els colors, de totes les pintes.

Si ressuscitaven los homes del any 35, aquells que van fer ab tan salero neteja general, no sabrián donarse compte de aquesta inesperada resurrecció, sobre tot si 'ls deyam:

—¿Veyeu? Varem fer à l' any 68 la revolució més memorable que registra l' historia d' Espanya: varem desfermar l' esperit democràtic, y aquest esperit està encarnat desde à las horas en las lleys de la nació.

—¿Democracia y frares?...—dirian plens d' extranyesa. Aixó es lo mateix que si haguessiu sembrat blat, y vos hagués surtit per tot arreu gram y canyota.

Y tindrián rahó de sobras. Hem sembrat llibertat y 'ns han sortit frares. Gambetta va fer una gran cosa pèls francesos expulsant à las ordres religioses no autorizadas; pero Gambetta no va reparar en lo mal que 'ns feya à nosaltres. Va obrar com aquell que treu la pols de casa seva y la tira à la casa del vehí. La pols monàstica va caure sobre Espanya, y com la pols crida més pols, avuy 'ns trobém que no tenim un pam de net.

Però s' ha de dir la veritat: los frares de avuy no son com los de ahir. Los frares de avants de l' any 35 eran aspres, avuy son dolsos; aquells dominavan à la descarada, los de avuy emplean una múnita especial, en apariència més discreta: aquells seguían la linea recta, y 'ls obstacles que trobavan en lo séu camí solian tombarlos à puntades de peu; los de avuy emplean la marxa curvilínea, y si troban un obstacle 'l flanquejan sense moure soroll y procurant evitar l' escàndol y 'l rebombori.

Los frares de avants del any 35 eran carlins descarats, dintre de la caputxa hi portavan la boyna, sota del hàbit lo punyal, ab la mateixa mà empunyavan lo trabuch y 'l calze. Los de avuy no fan ofici de carlí. Es més: lo partit carlista 's felicita de haverse deputat del element apostòlic, de haver expelit la solitaria del neisme. ¿Pero deixan per aquest motiu de ser tant ó més perillosos que aquells?

Jo crech que 'n son més encare. Perque aquells ab la séva conducta desatentada suscitavan l' animadversió pública y donavan lloch à espectacles tan radicals com la crema dels convents, mentres que 'ls de avuy gosan dels beneficis de una tolerancia sense límits. Sempre es preferible un enemich franch y decit, à un enemich nyau-nyau y encubert.

En lo fondo uns y altres son iguals y tenen las mateixas tendencias y abrigan idénticas aspiracions. Dominar las conciencias, acumular riquezas, cegar los ulls de la cara obrint los ulls de la fe, prometre als incautes los goigs y delicias de una vida sobrehumana pera millor apoderarse de totes las delicias y de tots los goigs de la vida material: aquest es lo sé uobjectiu.

Y cada dia avansan, cada dia donan un pas més en la consecució dels séus propòsits. ¿Qui es avuy lo rey del mon? Lo diner. Donchs lo diner se 'n va avuy ab los frares. Se 'n hi va per ell mateix, com si l' impulsés una forsa fatal é irresistible.

Antiguament, pèl regular, arreplegavan las ordres monàsticas quantiosas fortunas, acudint al capsal del lilit dels moribundos. L' home que 's veyà à dos travessos de dit de la mort, y que aixís com aixís havia de deixarho tot, tot ho entregava als frares. Pero avuy, certs ricatxos que han acumulat la séva immensa fortuna sols Deu sab com, ni menos esperan aquella hora trista de la mort per favorir als frares.

Avants los sablassos frailluns se davan sobre carn morta; avuy se donan sobre carn viva. Vivim en una época de general hipocressia, y es per aixó sens dupte que 'ls jubeus més descarats de la banca y de las grans empresas, s' arriaman als hàbits dels frares ab tanta sollicitut, al objecte de dissimular lo fruyt de las sévas rapinyas. Lo-manto de la religió tot ho tapa.

Y ab la forsa del diner, y ab la constancia de la obediencia, y ab l' hàbit del dissimulo resulta que 'ls nous frares, aliats fermament ab los magnats de las riquezas materials, están en camí de conseguir tots los séus propòsits, havent desencadenat una reacció suau, pero general, embafadora, que tot ho invadeix, que per tot arreu s' escampa, que fa dormir dolsament à molta gent despreocupada, y que sols de contadas personas que tenen bon flayre crida l' atenció de una manera poderosa.

La reacció clerical que avuy s' está condensant es una reacció de oli d' atmetllas dolsas, es una pildora daurada ab los capitals de que 'ls frares disposan; pero ab l' oli de atmetllas dolsas y ab la daurada pildora hi va la quinta essencia del veneno d'ailú.

Lo dia que 'l país senti 'ls primers dolors, tal vegada ja no será à temps de conjurarlos.

P. K.

En Sagasta ha arribat à León y ha pronunciat lo primer discurs polítich de la séva campanya d' istiu.

¿Qué va dir en sustancia? Poca cosa: va limitar-se à explicar lo programa administratiu del partit fusionista.

En una paraula: quan tothom esperava un bramt de lleó que amenassa, va sorprendre à tothom ab un badall de lleó que té gana.

Llegeixo en un telégrama: «En lo poble de Oris, la reyna regent ha visitat un establiment de mobles de talla, havent demanat à un operari que li deixés las eynas, se posà à treballar, terminant l' obra de talla. Aquest fet causà gran entusiasme entre 'ls obrers.»

M' ho figuro. Estém en uns temps tan democràtics que 'l dia que 'ls reys se resolguin à deixá'l cetro pera treballar, tothom los aplaudirà.

Lo nou governador ha suspés à un inspector de policia, ab motiu de que en lo districte de la séva jurisdicció 's jugava.

Sr. Sánchez de Toledo: ¡Denuedo!... ¡Mucho denuedo!...

Ja tenim nombrat president del Tribunal Suprém à D. Emilio Bravo, gran amic de 'n Cánovas. Aquesta amistat es un dels medis principals del fa-vorescut.

¿Lo Sr. Bravo, president del Suprém? ¡Bravo... bravo!...

L' alcalde de Tortosa ha suspés al periòdich *Los Debates*, per la senzilla rahó de que *Los Debates*, fentse eco del disgust general de aquella ciutat, l' atacava.

L' alcalde de Tortosa, no content ab-suspendre al periòdich, ha agafat al séu director.

Vamos à veure: ¿quin dia 'l manará fusellar, se-nyor alcalde de Tortosa? Vaja, que no hi ha res pitjor que un alcalde conser-vador quan pert lo món de vista.

Sabut es que 'ls estanquers serveixen mal al públich, com es sabut també que l' Arrendataria serveix mal als estanquers.

Però ara últimamente ha donat en la gracia de im-posarlos la obligació de comprar una cantitat determina-da de tal classe, dolenta, detestable, que ningú la demana, baix pena de no servirlos de las classes pre-feridas.

Es a dir: se tracta d' establir l' envenenament obligatori; pero no gratuït.

Per qual motiu los estanquers tractan de declarar-se en huelga, y una huelga d' estanquers porta aparellada una huelga de fumadors.

¡Los fumadores en huelga!... ¡En huelga 'ls compradors de bitllets de la loteria!...

Pero senyor: ¿quin dia 's declaren en huelga 'ls governants conservadors y acabem de una vegada?

A Burgos, mentres un capellá deya la missa, un fervorós catòlic va tiràrseli a sobre, punyal en mà, inferintli dos tremendas feridas al bras.

¿Què me 'n diuen de las escenas que ocorren en las iglesias?

* *

Continúa la crònica negra:

Per haver assassinat al reverent Pare Ildefonso, ha sigut guillotinat a Valence (Fransa) lo frare Matías Hadel.

Sas declaracions en la causa que se li formà sigueren altament escandalosas, arribant a dir que si 'l matà «sigué per defensar lo seu pudor ultratjat per aquell».

Vaja, tirém teló, que la cosa s' embruta.

L' altre dia 'ls reformistas van efectuar una visita al nou governador de la provincia.

Sr. Toledo, molt cuydado.

¿No diu tothom que ha vingut a Barcelona a perseguir lo joch?

Donchs ¡ojo!

Miri que 'ls reformistas, en materia de política jugan sempre, y lo més trist es que las més de las vegadas, com per exemple, quan fan eleccions, jugan ab trampa.

En Romero Robledo, l' autor de la idea estúpida de arrendar las aduanas de Cuba a una de las societats que monopolisa la casa Comillas, es accionista de aquella casa.

Vamos a veure: ¿de qui es ministre en Romero Robledo? ¿Es ministre de la nació espanyola o de la casa López?

Vajin prenent nota 'ls perseguidors de la pornografia, que s' escandalisan al veure unas pantorrillas dibuixadas, y no diuen res quan hi ha algú que 'ls hi ensenya las bragas.

Bismarck continúa recorrent l' Alemanya, recullint ovacions per tot arreu, y pronunciant per tot arreu discursos plens de despreocupació y fins carregats de xistes.

Aixó al emperador se li senta molt malament. A horas d' ara ja li ha pujat la mosca al nas, y es molt fàcil que al ex-canciller de ferro li fassin pagar una mica caras aquelles expansions.

* *

¡Justicia de Déu!

Bismarck va crear l' imperi; un imperi fort, absolut, despòtic. Y mentres ell va manar, va ser per ell molt cómoda aquesta forma de govern.

Però Bismarck va caure y ja 'l imperi no li va ser tan agradable. Y avuy acut a despertar l' esperit del poble a favor seu: aqueix esperit qu' ell va lligar ab cadenas de ferro.

¡Quin gran exemple! ¡La democracia convertintse en consol dels desenganyats!...

L' ex-arcabde de Sant Andreu, Sr. Marimón, es realment un home qu' està de pega.

Per haver servit als Pantorrillas, lo van suspendre.

Més tart van suspendre l novament, per haverse negat a servirlos.

Y ara diu que si tornan a reposarlo se 'n anirà a casa seva: es a dir, se suspendrà a si mateix.

Es lo millor que pot fer. Hi ha sers tan desdixats que quan empunyan una vara, en lloch de apoyar-s'hi, s'hi entrabanca.

Navegava l canyoner *Pilar* bordejant la costa del Marroch, y 'ls moros van ferli foch.

Lo comandant del *Pilar* maná issar la bandera espanyola, y 'l foch continuá més granejat que may. Prepará, per fi, las ametralladoras y 'ls moros fugiren.

Y ab tot aixó, ja veurán com sempre que 's tracti de moros, dirá la nostra diplomacia:

—No 'ls hi feu mal, ¡pobrets!

CARTAS DE FORA.—Bellmunt es un poblet de 140 ve-hins, y a pesar de tot hi passan cosas tan crespas, y sent com son tan poch a repartirselas, tocan més penas per cada un.—Sembla que 'ls arcabdes que han anat succehintse de un quant temps a n' aquesta part se las hajin apostadas a qui ho farà pitjor. Un Ajuntament hi hagué que sigue encausat per haver fet un embarch indègudament; un altre, per no haver complert las ordres de la superioritat; l' actual ha produït grans disgustos ab la qüestió de las patents dels alcoholis; ja hi havia qui estava indicat per monopolisar

aquest article, com hi ha també, qui, sense necessitat de subasta prèvia, obra com arrendatari de pesos y midas. Finalment, l' arcabde fá de estanquer, y aixís com avants no cessava de molestar al estanquer que hi havia per careixer de alguns articles, avuy ell se troba sovint que no té ni sellos de correu; de manera que a un vehi que tenia d' expedir una carta urgent, no li capigué mes remey que anarsen a Falset a adquirir lo sello. ¿No podria 'l governador de Tarragona compadeixers del desgraciad poble de Bellmunt?

De Tremp m' escriuen: «Lo president del *Centre de la palla* D. Luis de las DDD apenas ha rebut noticias del seu jefe. Necedal de que anava a passarse al camp de las conservas alimenticias, ha dit desseguida.—Part hi vull.—Y convocant als seus partidaris ha sostingut que no podian desairar al seu jefe, y que al ferse conservadors, no per aixó deixarian de seguir las prácticas carcas y de predicar l' absolutisme.—Y desde 'l primer instant s' han posat a treballar per las próximas eleccions de diputats provincials designant los candidats següents: Un advocat picaplets, ajudant de cámara de D. Lluís; un metje que tot sovint toca 'l violi a la iglesia y cura 'ls malalts ab música, y que ab tot y que fá poch temps, avuy figura ab profit en lo *Centre de la palla*, y un ex-empleat de correus y ex-administrador de efectes estancats, sumament aprofitat y aficionat als negocis, y que sempre ensuma ahont guisan pel compte que li té.—Ab aquests elements se llensaran a la campanya. Als liberals de Tremp los toca ara demostrarlos que van equivocats de mitj a mitj.

PREGUNTAS

De jove, va sublevarse al costat dels liberals, seguint a en Prim quatre dias y acabant per emigrar. Mes tart va ametrallá al poble pescant aixís un nou grau y una creu que té la paga de dos mil drets al any.

Després tancá a culatassos lo Congrès dels diputats, girant la esquena als mateixos que li havian dat la mà. Ara, en pago dels seus mèrits, los que manan l' han premiat ab la noble investidura de capitá general...

¿Què hi diu en aixó la *Lliga contra la immoralitat*?

Prometent l' oro y el moro, pujá al poder fá dos anys ab un programa hermosíssim ple de frasses retumbants.

Jurá buscá economias, jurá reformá 'ls tractats y jurá elevá hasta 'ls núvols la producció nacional. En dos anys que 'ns desgoverna, no ha fet sinó disbarats, semblar per tot l' anarquia y treurens fins l' últim ral. La pobra nació en mans sevas s' ha vist en lo punt més baix, sense llibertat, sense ordre, sense feyna y sense pá...

¿Què hi diu en aixó la *Lliga contra la immoralitat*?

L' any 68 firmava manifestos oficials que acabavan sempre: *¡Abajo los...* aquells que tothom sab. Luego girá la casaca y en poch temps torná al costat d' aquells mateixos que un dia havia tirat a baix. L' antich revolucionari es ara un home sensat que ajuda a la *Trasatlántica* d' un modo molt eficaç. Tot lo que aquesta pidola ho consegueix al instant, mal s' enfonzi mitja Espanya, mal ens haguem d' arruinar...

¿Què hi diu en aixó la *Lliga contra la immoralitat*?

Las classes desheredadas demanan auxili en vá. No 's pot fer res; la gent rica diu que també marxa mal. La Caritat no té foras, es inútil reclamar, no hi ha medi ni manera d' ajudá al necessitat. Però 's casa la pubilla d' un personatge important, y 'ls regalos d' or y pedras plouhen a bóts y a barrals. Per donar pa als que sofreixen, no hi ha un xavo, no hi ha un clau; per adulá als poderosos, surten los diners a mars...

¿Què hi diu en aixó la *Lliga contra la immoralitat*?

Deu fer trenta anys ó quaranta, era un pelón sense un ral que corria com un nómada

per las terras d' Ultramar. Ab pit y desenvoltura l' home pogué aixecá 'l cap, y aprofitant bé las horas apilá pesos en gran. Prompte fou una eminencia, noble per tots los costats, millonari dels més grossos y hasta gloria nacional. Lo trist nómada d' un dia havia fet en poch anys la fortuna mes tremenda que hajan vist may los mortals... ¿Què hi diu en aixó la *Lliga contra la immoralitat*?

C. GUMÀ.

LA BROMA DEL CENTENARI

PUES senyor; lo govern ha comensat ja la gran *juerga* en la qual la memoria de Colón aguanta... las estoballas.

La carabela *Santa Maria* sura per aquests mars de Deu, plena de guarnicions y comissions oficials. Per cert que ara ja no 'n diu *carabela*. Lo govern, en un moment d' enèrgica resolució, ha determinat que de la parodia del barco de Colón se 'n digui *nao*.

Diguémne *nao*, donchs. Al fi y al cap aixó fa una mica antich y no costa gran cosa.

Segons la historia conta, lo primer viatge de Colón va ser molt accidentat y turbulent. Y ab tot y aixó, de fixo que no va serho tant com lo primer que ha fet la *nao* que ara tenim entre mans.

Apenas surt del arsenal, com qui diu de la botiga, ja se li rompen tres ó quatre costellas, ó la post del pit ó no se qué.

Camina uns quants passos, entra al port de Palos, y un vapor conegut li desbarata la proa en un rapte d' entusiasme.

A aquest pas, dintre de tres ó quatre senmanas, la *nao* serà ja a can Taps, ó a can Tunis, ó a qualsevol altra platja abandonada.

¡Pobra *Santa Maria*!... *Ora pro nobis*.

Portat per l' afany de ferho tot ab la major propietat histórica, lo govern ens ha endossat una *nao* que segons noticias no té cara ni ulls.

Al comensar la construcció del barco, diu que 'l ministre de Marina cridá a varias personas entesas en arquitectura naval y en cosas antigas.

—¿Cóm era la embarcació de Colón?—va preguntarlos.

—¡Ay senyor! Una trageria. Res de comoditats, tot estret, tot migrat; miseria y escassés per tot arreu.

—¿Es dir que la *Santa Maria* era un barcot de mala mort?

—Si senyor: un pendatxo maritim, una mica paretat a aquests que ara vosté fa construir y que tan bé paga.

Lo ministre doná las sevas ordres y la carabela... dich. la *nao* va subjectarse als informes que havia recullit.

De tal manera s' han *lluhi* los constructors, que diu que la *Santa Maria*, més que un barco, es una masmorra, una sucursal flotant de la Inquisició.

No hi ha cuyna, lo menjar l' han de coure en un rentamans colocat a prop de la brújula, a fi de que 'l *compañero* que cuyni puga de pas vigilar la marxa de la *nao*.

De dormitoris no se 'n resa. De bonas a primeras, lo ministre havia ordenat que la gent de a bordo s' abstingués de dormir; pero reflexionant millor, ha resolt que qui tingui són dormi... alli ahont li dongui la gana. Hi ha marinos que dormen a la cofa, altres sobre cuberta, altres filosóficamente assentats sobre 'l mateix rentamans que serveix de cuyna.

Lo capitá si que té quarto de dormir. Una especie de llodriguera, un local extens com un bagul gran, ab una tauleta, un tamboret, un quadret y un llit: tot en diminutiu, perque de tamanyo natural no hi cabria.

Sobre 'l llit hi ha una *conxa* vermella.

—¡Ah!—va dir lo capitá al pendre possessió del carech y de la habitació, fixantse en aquest delicat detall:—¡Una *conxa*!... Sembla que han volgut que tot tingues caràcter maritim.

—No senyor,—replicá 'l ministre:—hem volgut que tot tingues sabor históric...

—¿Cóm es aixó...?

—Se sab positivament que Colón, al emprendre 'l primer viatge, tenia en lo seu camarot un llit ab una *conxa* vermella...

—¡Ah! ¿Per xó ho han fet?.. No veig la necessitat de portarho tant a la punta de la llansa...

—¿Que nó? Si senyor. Vull que torni a succehir lo mateix que va passar al gran Colón. Vosté es ell, y lo que va fer ell farà vosté, si 's compleixen las mevas ordres.

A conseqüencia d' aixó, 'l capitá de la *Santa Maria* tem que dintre de poch anys lo portin també a Espanya carregat de cadenas com a Colón.

Per ara no ha succehit res més que lo relatat. Lo govern va enviar en Beranger a Cadiz.

A Cadiz van enviarlo a Palos.

Ara es d' esperar que a *Palos* l' enviarán a Madrit. S' ho mereix.

FANTÁSTICHE.

* *

LO COLOM Y 'LS ESPARVERS

PAULA

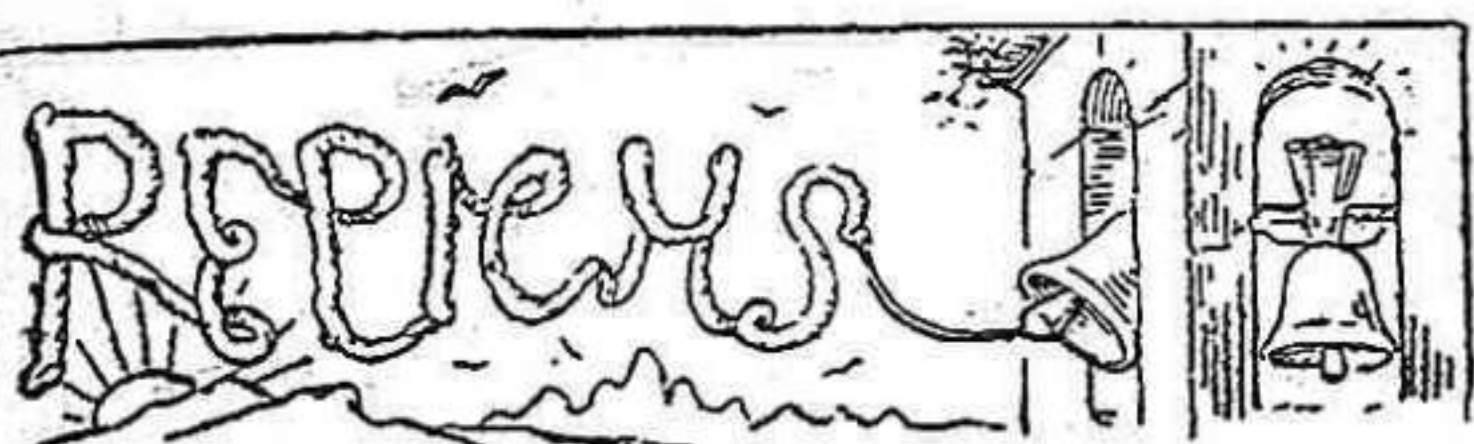
Un colom blanc que aixirit y lliure pèl mon volava, moltes voltas se trobava per l' esparver perseguit, pero sempre se salvava.

Los coloms qu' en colomar petitet ó gran vivian, ser lliures com ell volian y admirantlo, sens parar, entussiasmats l' aplaudian.

Envejant la llibertat que aquell blanc colom tenia, vils esparvers, un cert dia, van ideá un plan malvat ab astucia y picardia, puig van dir:—Ja que ab afany nosaltres l' hem perseguit y á pesar nostre ha sortit lliure de tot mal y dany, causèmi pena y neguit dihent als admiradors que tè, que no l' hem cassat, perquè 'l pillo s' ha juntat ab uns esparvers traidors, que per tot l' han ajudat.—

Aixís també 'ls que volèm República verdadera; los que may un pas enrera del Progrès ne donarem; sentim com alguns malvat diuhen que som los amichs dels més crudels enemichs de las nostras llibertats!

FRANCISCO LLENAS.

RANDESAS humanas!

Fá alguns dias vá publicarse en los periódichs de Paris de major circulació 'l següent anunci: «Se ven: lo Palau Biarritz, antigua ville Eugenie, ab un Parche de 25,000 metros. Se adjudicará per subasta davant de la Càmara de notaris de Paris, lo dia 2 del próxim agost. Preu de tassació: 400,000 francs.»

Aquest immoble que havia pertenescut fins ara á la vinda de Napoleón III, es fácil que l' adquireixi un cassino per establirhi una casa de joch.

Per més que no sembli aixís, no canviarà gayre de objecte. Una partida de joch sigüé l' imperi napoleónich: divuyt anys seguits jugá apostant ab la sanch del poble francès, y al últim va perdre la partida.

Y ja se sab: qui pert es just que pagui.

S' han tornat á refundir per lo que respecta á Barcelona, 'ls jutjats de instrucció y 'ls de primera instancia.

Ab tal motiu deya un actuari:

—Ara 'ls civils y 'ls criminals tornarán á anar barrejats.

A Sant Jaume, patró d' Espanya, se li fá cada any un donatiu de 41,000 rals.

Donchs bé: ara, á conseqüència de la ley establint un hú per cent de descompte en tots los pagos del Estat, se li ha rebaixat del mómium 102 pessetas y mitja.

Ja ho veuhen: ni Sant Jaume apóstol s' arriba á lliurar de la rapacitat conservadora.

Jo al séu lloch baixaría de caball y 'm declararía en huelga.

L' escena á Versalles.

S' está veyent una causa criminal contra un anarquista acusat de robo de dinamita, y aquest quan lo president li indica que s' aixequi, 's nega á ferho.

—Se pot saber per quin motiu?—pregunta 'l president.

—Pèl motiu mateix de que tampoch s' aixeca vostè—respon l' acusat.

—Jo no m' aixeco porque só magistrat.

—Y donchs, vaja, jo tampoch m' aixeco porque soch reo.

Y no 'l van poder treure de aquí.

Algunas de las ruletas que funcionavan á Barcelona suposan que s' establiran á Granada.

Diguinme de una vegada

¿no es cert que se 'n vá á Granada

un tal Nicolás Ojeto?

—Pues por esto!

¿Saben per qué en Cánovas se mostra tan fluix, tan transigent, tan desprovist d' energia?

Ell que sab lo que porta entre mans ho ha declarat. Ell ha dit que aixís creya que servia l' estabilitat del trono porque (son sas mateixas paraulas) «es una figa flor tan madura, que caurá á terra sens remey, tan prompte hi haja una forsa gran ó xica que somogui la figuera.»

Deixo de fer comentaris, porque no diguin que l' eco de un repich ha fet caure la figa.

Continúan las bullangas per tot Espanya.

A Moratalla (Murcia) han sigut cremats los fielos. A Castuera ha passat també una cosa per l' istil.

Estat natural d' Espanya: per tot grescas, per tot danys; los ministros prenent banys, y 'ls pobles ficant la banya.

Los carlins diuhen qu' ells volen constitució, corts y democracia.

Y afegeixen que 's donan per molt contents de haver evacuat lo cuch solitari del neisme.

Però sempre 'ls quedarán uns altres cuchs.

Los cuchs que agafan quan se sublevan y 'ls empaytan.

Diuhen qu' en Noedal está en tractes seguits ab en Pidal... Afirman que 's farà conservador,

¡Ay Déu meu, quin horror!

Ja 'm veig desd' ara la situació conservadora, carregada ab aquest lastre.

Será segons aquests fums quan passin los temps caótichs un altar de niños gótics y un parell de apaga-llums.

Lo nou fusell Mauser que s' ha adoptat per l' exércit espanyol, després de alguns tiros, s' escalfa de tal manera que 'ls soldats que l' usan corran perill d' embollosarse totas las mans. Y no sols aixó sino que fins existeix la probabilitat de que 'l canó 's reventi.

¿Y ab un fusell aixís s' arma als nostres valents soldats?

Me sembla sentir á n' en Cánovas, dihent:

—A mí me zalen también todoz loz tiroz por la culata... Por lo tanto, que ze faztidien!

L' altre dia á la iglesia de Santa Ana, un de aquells individuos que llogan cadiras, s' acostá á una devota y li digué:

—Senyora: ja s' ha acabat la missa; per lo tant si continúa utilisant la cadira durant l' altra missa, queda entés que tornaré á cobrarli 'ls tres céntims.

Tenim, donchs, que ja succeheix en las iglesias de Barcelona, lo mateix que á Madrid en los teatros per horas: los asientos se pagan per funcions.

¿Volen que 'ls digui una cosa? Lo que succeheix ab las cadiras ho trobo plenament justificat. Verdaderament, passan cosas á las iglesias que s' hi poden llogar cadiras.

L' Ajuntament de Madrid se dedica á la cassa de pobres. Als que son sorpresos demanant limosna, se 'ls conduheix á Sant Bernardino y allí se 'ls registra y se 'ls pren la filiación.

Y ha succehit que molts d' ells portan cantitats á sobre més que regulars. A un se li van trobar 62 pessetas. De un altre 's descubri qu' era propietari y que vivia cómodament aposentat en una hosteria. Un tercer jassóbrinse! vá declararse parent de 'n Cánovas del Castillo.

Diguin que la familia Cánovas está destinada á viure sobre 'l pais. Hi ha Cánovas que 'l pelan demanant caritat y Cánovas que 'l repelan aumentant las contribucions.

Confidencias entre dos maris.

—Digas, Bartomeu, ¿t' has figurat per ventura que tots los maris pegan més ó menos á las sévas mullers?

—Ne tinch casi la seguretad.

—Donchs bé; jo 't juro que may m' ha passat pèl cap pagar á la méva ni alló que 's diu ab lo dit xich.

—Será una dona modelu, un angel.

—No, ca: es una especie de camalich, y si la respecto es porque la crech més forta que jo y tinch molta por de que s' hi torni.

Un aficionat á la pintura pregunta á un que anava tot sovint á la última Exposició de Bellas Arts, tancada fa alguns mesos.

—¿Quins cuadros van cridarte més l' atenció?

—¿Creurás que no me 'n recordo?

—¿Tan poch t' hi vas fixar?

—Moltíssim. Pero si vols que 't diga la veritat, per un ull me van entrar y 'm van surtir per l' altre.

- 1.ª XARADA.—Po-las-tres.
- 2.ª MUDANSA.—Rata—Reta—Rita—Rota—Ruta.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Las campanadas.
- 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Francisquet.
- 5.ª GEROGLIFICH.—Qui té deutes té sustos.

Han endavinat totas las solucions, los ciudatáns Pep Galleda, Pau Corbella, Ramon Ferriol, B. Illa de Olot, y V. Miró y Sardá: n' han endavinadas 4 Un Barret 9, A. Lleonart, E. Viñas, P. G. y B. de V., y M. Campanyá; 3 Escarbat Bum-bum y Quimet C. del kiosko; 2 P. Mora, Jaumet Codina y Antonet Mora; y 1 no més Pau de las Carretillas y Nicodemus.

XARADA

Un hu-quart-tres preciós comprá la Total ahir á donya Dos-quarta Mir filla de donya Tres dos.

Lo pagá molt car per cert; mes com es molt tersa-hu no conta may á ningú lo que guanya ó lo que pert.

CAPELLÀ PUNXETA.

ANAGRAMA

Ahir vaig comprarme un tot prop de la plassa Total, á un xavalet que 'n venia á quinze céntims y á ral.

J. D. DOMENECH.

TRENCA-CLOSCAS

ADELA MORET LLUNG
SANS

Formar ab aquestas lletras lo nom de un poble catalá.

CINTET BARRERA Y CARGOL.
TERS DE SÍLABAS

.....
.....
.....

Primera ratlla vertical y horisontal: estat americá.—Segona: nom de home.—Tercera: rey de Persia.

JAUMET DE VILAFRANCA.

K I

X

XX

X

XX

NOY DEL TIT.

CORRESPONDENCIA PÀRTICULAR

Ciudadáns C. Careta, Minaix, Un poeta vendrellench, E. Viñas, A. Escolá Petit, J. Soler B. de Figueras, B. Pasqual, Un Barret 9, J. Escolá del Vendrell, Un Pagés, S. Serrano, Dos tranquils de poca edad, V. Casals, J. Reig, N. P. Ultra, Martiriano Tnof, Saïoma, J. Font y Julio, F. García, F. Arolas Balaguer, Pep de Cardedeu, F. Clevall y S. Diego, M. Dinanita, J. Ribas y Chuna la Mariani.—Lo que 'ns envian aquesta senmana no fa per casa.

Ciudadáns Tomás Flotats, Itram y Eveb, Pau Guerra, G. Gall, Lluís Guirau (á) Milor, J. D. Domenech Quimet C. del kiosko, Dos Drapaires, J. Staransa, P. G. y B. de V., Un alemany bianench, A. Lleonart, A. Amigó, V. Miró Sardá, Saldoni F. S., B. Illa de Olot, P. Ferré de Tortosa, Salvini, Moreno, J. F. Nabrud, Un Escanya-pobres, Noy del Tit, V. Guasch ex-Vendrellench, Dos inventors nyiquis-nyoquis y Miss Tayre.—Insertarim alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá J. Abril Virgili: La poesia está bé, pero prefeririam que busques assumptos que poguessin interessar més al lector.—M. N. de las Planas: No van prou bé.—Pep Galleda: No recordem haverlas rebudas.

—J. Loré: L' article es molt manso.—Ramon de Masquefa: No ho trobem prou oportú: precisament en totas las grans estacions balnearias, homes y donas se banyan plegats y ningú s' escandalisa.—A. Fontserola: Está generalment bé, salvo alguna estrofa.—Ecce Homol No 'ns fé felissos.—B. Llorens Collell: Les versos no 'ns van: aprofitarém la xarada.—R. Gasadevall: No podem ocuparnos de aquesta classe de assumptos.—A. F. (Castellvell): La noticia no té prou interés pel lector.—A. Llimoner: Están molt bé y gracias.—Poeta per forsa: Lo mateix li dihém, podentli assegurar que no li darém may més motiu per queixarse.—J. Asmarats: Queda complascut.—M. Bonapasta: algun vers del sonet coixeja: l' altra poesia va bé.—Patriótic: Es molt fluix.—Cassá Costal: No vá bé.—Pistacho: De las tres poesias n' acceptém dugas: la que 's refereix á D. Antón, sobre tot al final, s' hi poden fer alguns reparos.—Sabateret del Poble Sec: Es bastant desgavellada.—J. Manuens V.: Va bé y la publicarem.—J. Molas: Si la poesia sigüés mes concreta, guanyaria molt.—J. Vilar Miralles: Als versos qu' envia no 'ls hi veyem la punta, es á dir, no 'ls descubrim la intenció.—Ll. Salvador: La poesia está bé y l' aprofitarém.—J. T. y R.: La de vostè hauria de arreglarse.—Un lector de La Esquella: Tindrém molt en compte las noticias que 'ns dona.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.

COFIS Y MOFIS

Aquí tenen als noys mimats del Govern: podrà D. Antón no fer felis á España, pero que n' está fent á aquestos no hi cab dupte

Embarch de reformistus.—¡Ala, fills méus, aprofitarse!

Lo despertament dels carcas.—Al istiu tota cuca viu

ECONOMÍAS

—Falten diners, faltan fondos... Es necessari fer economias... ¡Fora porters! Y porque las economias siguin completas se fá capitá general á n' en Parvía